

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 50/12

Luksemburg, 26 kwietnia 2012 r.

Wyrok w sprawach połączonych od C-578/10 do C-580/10
Staatssecretaris van Financiën / L.A.C. van Putten, P. Mook, G. Frank

W ramach nieodpłatnego transgranicznego wypożyczenia pojazdu na krótki okres krajowy podatek rejestracyjny powinien być naliczany w zależności od czasu trwania jego użytkowania

Prawo Unii sprzeciwia się takiemu podatkowi, jeśli jest on pobierany w całości i bezwarunkowo przy rozpoczęciu użytkowania tego pojazdu na terytorium kraju, podczas gdy dany pojazd nie jest zasadniczo przeznaczony do stałego użytku na tym terytorium ani w rzeczywistości użytkowany w ten sposób

W Niderlandach podatek rejestracyjny („podatek SOM”) jest pobierany od samochodów osobowych i motocykli z tytułu ich rejestracji. Jeśli te samochody lub motocykle są zarejestrowane w innym państwie członkowskim i nieodpłatnie udostępniane osobie mającej miejsce zamieszkania w Niderlandach, ów podatek jest należny z dniem rozpoczęcia użytkowania tego pojazdu na niderlandzkich drogach publicznych.

L.A.C. van Putten i P. Mook są obywatelami niderlandzkimi zamieszkałymi w Niderlandach. L.A.C. van Putten tymczasowo użytkowała w celach prywatnych zarejestrowany w Belgii pojazd swojego ojca, a P. Mookowi użyczał pojazdu członek rodziny zamieszkały w Niemczech. G. Frank jest Niemką zamieszkałą w Niderlandach. Użytkowała ona pojazd przyjaciela zamieszkałego w Niemczech.

Podczas kontroli urzędnicy niderlandzkiej administracji podatkowej stwierdzili, że L.A.C. van Putten, P. Mook i G. Frank pożyczali pojazdy zarejestrowane w innych państwach członkowskich i użytkowali je w Niderlandach, nie zapłaciwszy podatku SOM. Ze względu na to, że podczas nowej kontroli zostali oni zatrzymani w tych samych okolicznościach, administracja niderlandzka nałożyła na nich podatek w wysokości odpowiednio 5 955 EUR w odniesieniu do L.A.C. van Putten, 1 859 EUR w odniesieniu do P. Mooka i 6 709 EUR w odniesieniu do G. Frank.

Ze względu na to, że ich sprzeciwy od tych decyzji zostały oddalone przez administrację podatkową, skierowali oni sprawy do sądu niderlandzkiego. Rozpatrujący sprawę w ostatniej instancji Hoge Raad der Nederlanden (najwyższy sąd Niderlandów) zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy podatek SOM – który nie uwzględnia okresu użytkowania wypożyczonego pojazdu na niderlandzkich drogach publicznych i który jest nakładany bez możliwości domagania się przez te osoby prawa do zwolnienia lub do zwrotu – jest zgodny z prawem Unii.

Trybunał stwierdził przede wszystkim, że transgraniczne nieodpłatne wypożyczenie pojazdu samochodowego stanowi przepływ kapitału w rozumieniu art. 56 TWE.

Następnie Trybunał przypomniał, że opodatkowanie pojazdów samochodowych nie zostało zharmonizowane na poziomie Unii oraz że państwa członkowskie mogą zatem w sposób swobodny wykonywać swoje kompetencje fiskalne w tej dziedzinie, pod warunkiem wykonywania ich w zgodzie z prawem Unii.

Z przepisów niderlandzkich wynika, że w ramach nieodpłatnego transgranicznego wypożyczenia pojazdu niezarejestrowanego w Niderlandach, zobowiązaną do zapłaty podatku SOM jest osoba, której pojazd został faktycznie oddany do dyspozycji, co prowadzi do opodatkowania tego rodzaju

pożyczek. Natomiast ten sam rodzaj pożyczki nie jest objęty powyższym podatkiem, gdy chodzi o pojazd zarejestrowany w Niderlandach. Trybunał uznał, że taka wyraźna różnica w traktowaniu, w zależności od państwa, w którym jest zarejestrowany wypożyczony pojazd, może czynić nieodpłatne transgraniczne wypożyczenie pojazdów samochodowych mniej atrakcyjnym, a w konsekwencji stanowi ograniczenie swobodnego przepływu kapitału.

Trybunał zbadał wreszcie, czy sytuacja osoby zamieszkałej w Niderlandach, która na niderlandzkich drogach publicznych użytkuje pojazd zarejestrowany w tym kraju, udostępniony jej nieodpłatnie, jest obiektywnie porównywalna z sytuacją osoby zamieszkałej w Niderlandach, która w takich samych warunkach użytkuje pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim. W tym względzie Trybunał stwierdził, że wprawdzie właściciele pojazdów zarejestrowanych w Niderlandach zapłacili już podatek SOM przy rejestracji pojazdu w Niderlandach, niemniej pojazdy te są zasadniczo przeznaczone do stałego użytku na terytorium Niderlandów albo w rzeczywistości są użytkowane w ten sposób.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, państwa członkowskie mogą opodatkować podatkiem rejestracyjnym pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim wówczas, gdy jest on zasadniczo przeznaczony do stałego użytku na jego terytorium. Natomiast w niniejszej sprawie zainteresowane osoby były zobowiązane do zapłaty całej kwoty podatku SOM, bez uwzględnienia okresu użytkowania danych pojazdów, a ich użytkownicy nie mogli domagać się prawa do zwolnienia lub do zwrotu, podczas gdy z akt przedłożonych Trybunałowi nie wynika, aby pojazdy te były zasadniczo przeznaczone do stałego użytku na terytorium Niderlandów albo w rzeczywistości były użytkowane w ten sposób.

Do Hoge Raad należy ocena czasu trwania użyczenia oraz charakteru rzeczywistego użytkowania wypożyczonych pojazdów. Jeśli pojazdy niezarejestrowane w Niderlandach są zasadniczo przeznaczone do stałego użytku na terytorium Niderlandów albo w rzeczywistości są użytkowane w ten sposób, odmienne traktowanie osoby, która ma miejsce zamieszkania w Niderlandach i nieodpłatnie użytkuje taki pojazd oraz osoby, która w tych samych warunkach użytkuje pojazd zarejestrowany w tym państwie członkowskim, faktycznie nie istnieje. W istocie, ten ostatni pojazd, który również jest zasadniczo przeznaczony do stałego użytku na terytorium Niderlandów, został już opodatkowany podatkiem SOM przy jego rejestracji w Niderlandach. W tych okolicznościach wymóg zapłaty podatku SOM przy rozpoczęciu użytkowania na niderlandzkich drogach publicznych pojazdów niezarejestrowanych w Niderlandach byłby uzasadniony, podobnie jak podatek należny przy rejestracji pojazdu w Niderlandach, o ile ów podatek uwzględnia obniżenie wartości pojazdu w chwili rozpoczęcia użytkowania. Jeżeli natomiast pojazdy nie są zasadniczo przeznaczone do stałego użytku na terytorium Niderlandów, albo w rzeczywistości nie są użytkowane w ten sposób, istnieje faktyczne odmienne traktowanie, a omawiane opodatkowanie nie jest uzasadnione.

Trybunał udzielił zatem odpowiedzi, że prawo Unii sprzeciwia się uregulowaniu państwa członkowskiego, które nakłada na zamieszkałe w nim osoby użytkujące pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim i użyczony osobie zamieszkałej w tym ostatnim państwie, przy rozpoczęciu użytkowania tego pojazdu na krajowych drogach publicznych, obowiązek zapłaty całości podatku, zwykle należnego przy rejestracji pojazdu, bez uwzględnienia okresu użytkowania, a osoba ta nie może domagać się prawa do zwolnienia lub do zwrotu jeżeli ów pojazd nie jest zasadniczo przeznaczony do stałego użytku w pierwszym państwie członkowskim ani w rzeczywistości użytkowany w ten sposób.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793
Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106